

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010720
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6717010720.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na verejnom zasadnutí dňa 2. júna 2021 v trestnej veci obžalovaného A.. E. H., za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 09.12.2020, sp.zn. 4T/218/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A.. E. H. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, č.k. 2 Pv 173/16, zo dňa 15.12.2020, za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby minimálne od roku 2007 do 14:44 hod. dňa 14. 11. 2015 v priestoroch garáže rodinného domu č. XXX v obci G. K., okres F., ako aj v trezore v spálni bytu na ulici P. XX v J. a ďalších doposiaľ nezistených miestach si nezisteným spôsobom zadovážil a následne držal doposiaľ nezisteným spôsobom nelegálne vyrobenú, resp. poskladanú krátku ručnú palnú zbraň - samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ model XX, kalibru 9 mm Z., bez výrobného čísla, ktorá z technického hľadiska v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), písm. h) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive patrí medzi zbrane kategórie A - zakázané zbrane,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie v neprospech obžalovaného, a to proti oslobodzujúcemu výroku o vine, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.02.2021. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, hoci okresný súd rozhodol v zmysle právnych názorov vyslovených v uznesení krajského súdu zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 3To/90/2020.

Prvostupňový súd oslobodzujúci výrok oprel o tri skutočnosti, a to o nezákonnosť rekognície z prípravného konania, rozpory vo výpovediach svedkýň L. D., A.. A. D. a H.. H. E., ako aj o voľný prístup do domu v G. K..

Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v tej časti, v ktorej neprihliadol na zápisnice o rekognícii s pripojenými fotoalbumami, pričom s takýmto postupom nesúhlasil. Zdôraznil, že žiadne zákonné ustanovenie, ani judikované právo neustanovuje prednosť vykonania rekognície in natura pred jej vykonaním prostredníctvom fotoalbumov, a zároveň ani nevyslovuje nezákonnosť takto vykonanej rekognície pred jej vykonaním formou in natura. Vzhľadom k tomu rekognície z prípravného

konania so svedkyňami H.. H. E. a A.. A. D. boli vykonané procesne správne a v súlade so zákonom, preto na ne malo byť prihliadnuté. Pokiaľ poukázal súd prvého stupňa na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.02.2015, sp. zn. 2Tdo/1/2015, uviedol, že každé judikované rozhodnutie je potrebné v konkrétnom prípade brať prísne individuálne a negeneralizovať jeho právne vety. Aj v tomto prípade išlo o úplne inú skutkovú, ale aj právnu situáciu, a preto nemožno predmetné rozhodnutie použiť na prejednávany prípad.

V ďalšom dal do pozornosti úradný záznam zo dňa 14.11.2015 ohľadne nájdenia predmetnej zbrane, z ktorého vyplýva, že bola nájdená pištoľ zn. ČZ 75 striebornej farby v kalibri 9 mm, značne skorodovaná a bez výrobného čísla. V krabici, v ktorej bola uložená, bol nájdený aj jeden zásobník do uvedenej zbrane a dve čienky s dvoma šroubami, ktoré boli z uvedenej zbrane odšroubované. Každá zbraň musí byť uložená s vybratým zásobníkom a predmetné čienky - obložené časti rúčky sú len dekoratívnou súčasťou rukoväte zbrane, ktoré teda nemajú vplyv na jej prípadnú strelbyschopnosť. Z tohto dôvodu obhajobná argumentácia, že bolo nájdené len torzo zbrane, nie je pravdivá, zbraň bola predložená na znalecké skúmanie v celosti a zložená.

Následne sa odvolateľ zaoberal názorom okresného súdu o nedôveryhodnosti výpovedí vyššie uvedených troch svedkýň, s ktorým sa nestotožnil. Svedkyňa L. D. sa denne síce nachádzala na mieste, kde bola predmetná zbraň nájdená, ale o tejto logicky nemusela vedieť a ani nevedela. Jej podozrenie, že nájdená zbraň patrí obžalovanému vyplýva najmä z toho, že bola nájdená medzi množstvom vecí, ktoré mu patrili, ako aj z jeho vlastného vyjadrenia pred svedkyňou o vykradnutí domu, keď jej uviedol, že zrejme hľadali železo, ako zbraň familiárne nazval. Skutočnosť, prečo si obžalovaný zbraň nevzal, keď si bol opakovaně v dome pre svoje veci, nie je otázkou dôvodnosti podania obžaloby.

Svedkyňa H.. H. E. u obžalovaného predmetnú zbraň videla, a zároveň ju pomerne detailne popísala, vrátane spôsobu jej uloženia a následne ju aj pri rekognícii opoznala. Touto zbraňou sa jej obžalovaný dokonca vyhrážal, za čo bol v predchádzajúcom trestnom konaní právoplatne odsúdený. Taktiež uviedla, že si ju mal obžalovaný zabezpečiť od Y. R., čo tento poprel. Vyjadrenie tohto svedka je však pochopiteľné, pretože ak by potvrdil, že zaoštal predmetnú zbraň pre obžalovaného nelegálne, sám by sa vystavil nebezpečenstvu trestného stíhania.

Svedkyňa A.. A. D. po výpovedi v predchádzajúcej trestnej veci obžalovaného, ako svedkyňa v tejto trestnej veci vypovedala s takmer dvanásťročným časovým odstupom. Údajné rozpory vo svojich výpovediach logicky vysvetlila, nakoľko pred výpoveďou v predchádzajúcej trestnej veci u obžalovaného žiadnu zbraň nevidela, a tohto považovala za kľudného človeka, keďže s ním mala o dva dni uzavrieť manželstvo a správal sa k nej vtedy inak. Jej pohľad na neho sa v dôsledku ich spolužitia zmenil, pričom po svadbe jej predmetnú zbraň ukázal a dokonca ju držala v ruke. Túto detailne popísala a zároveň uviedla spôsob, akým bola uložená, čo zopakovala aj v rámci vykonanej rekognície.

Tieto svedkyne sa navzájom nepoznali, bývali ďaleko od seba, avšak mali identické spory s obžalovaným, pričom ho zhodne hodnotili ako osobu impulzívnu, čo si však privodil svojim správaním samotný obžalovaný, preto ich výpovede v celkovom kontexte nemôžu byť hodnotené ako nedôveryhodné. Svedčí o tom aj to, že súladne opísali vzhľad zbrane a súčasne aj spôsob jej uloženia. Je logické, že obžalovaný spochybňoval ich vierohodnosť, keďže bol ich výpoveďami usvedčovaný, avšak o jeho impulzivite hovorili aj jeho ústne a písomné vyjadrenia v tejto trestnej veci.

V ďalšom ozrejmil situovanie rodinného domu v G. K. č. XXX, vrátane jeho popisu a prístupu k nemu, ako aj postupnú zmenu jeho držiteľov a spôsob akým bol užívaný. Svedok E. G. síce vypovedal, že nehnuteľnosť mala tri brány, z toho sa jedna neuzamykala, čo však ešte neznamenalo, že by bol do nej voľný prístup. Tento svedok nie je držiteľom zbrane, ani zbrojného preukazu a po jeho odchode s fary v nej navyše zostalo len zopár vecí, najmä zariadenie, pričom nehnuteľnosť bola predaná až po jeho odchode. Nesprávny bol záver súdu, že predmetná zbraň sa mohla dostať na miesto, kde mala byť nájdená, úplne iným spôsobom, ako to tvrdí obžaloba, pretože táto sa našla medzi množstvom vecí obžalovaného, uvedené svedkyne ju pred tým u neho videli, spoznali ju a uviedli aj, kde a v čom bola uložená. Konkrétne svedkyne H.. H. E. a A.. A. D., ktoré žili s obžalovaným v J., presne takú zbraň u neho videli, navyše bola uložená rovnakým spôsobom, a táto zbraň sa následne našla v G. K. v dome, v ktorom obžalovaný svojho času žil so svedkyňou L. D..

Nebolo pravdivé tvrdenie okresného súdu o tom, že z dokazovania nevyplynula ucelená reťaz nepriamych dôkazov, v zmysle ktorej by bolo možné jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver o vine obžalovaného. Práve naopak, vykonané dôkazy jednoznačne preukazujú vinu obžalovaného, vrátane priamych dôkazov, a to očitých svedkýň A.. A. D. a H.. H. E. o držbe predmetnej zbrane obžalovaným.

Vzhľadom k tomu považoval napadnutý rozsudok za nezákonný a nesprávny, preto navrhol, aby ho odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania, pričom zdôraznil, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil, a to v prospech obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajcovia obžalovaného považovali napadnutý rozsudok za správny a zákonný. Poukázali na celú argumentáciu, ktorú produkovali v tomto trestnom konaní a zdôraznili, že okresný súd rešpektoval názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení. Odvolanie okresného prokurátora nebolo dostatočne presvedčivé, a preto ho navrhli podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodné.

Na začiatku krajský súd pripomína, že vo veci už rozhodoval, a to uznesením zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 3To/90/2020, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. zrušil predchádzajúci napadnutý rozsudok zo dňa 20.01.2020, sp. zn. 4T/218/2017 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že tento skutok spáchal.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na dôsledné a zrozumiteľné odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na str. 8 až 10, s ktorým sa, okrem jednej skutočnosti, stotožnil. Z tohto zároveň vyplýva, akým spôsobom sa vysporiadal s argumentáciou okresného prokurátora, ktorá bola obsahovo totožná s jeho vyjadreniami a hodnotením dôkazov, prezentovanými v podanom odvolaní. V prvom rade krajský súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stala minimálne časť skutku kladeného obžalovanému za vinu (nelegálna držba zaistenej strelnej zbrane v garáži rodinného domu v G. K. č. XXX), a zároveň, že boli týmto naplnené všetky zákonné znaky vyššie uvedeného zločinu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v konečnom dôsledku v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste. Odvolací súd zdôrazňuje, že v plnom rozsahu trvá na právnom názore, ako aj svojej argumentácii uvedenej v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, ktoré však považoval za potrebné aspoň čiastočne doplniť.

Zákonný postup preferuje vo všeobecnosti vykonanie rekognície „in natura“ pred inými spôsobmi (ak je uskutočniteľná), čo už vyplýva z konštrukcie a znenia ust. § 126 ods. 1,2 Tr. por. a čo je zároveň logické, keďže nedochádza ku skresleniu žiadnych parametrov spoznávaných osôb alebo vecí oproti fotografiám resp. iným technickým prostriedkom, z ktorých už zväčša nemožno presne zistiť ich skutočné rozmery, druh materiálu a pod., preto sú aj výsledky získané takýmto spôsobom hodnovernejšie. V danom prípade konajúcemu vyšetrovateľovi nič relevantné nebránilo, aby boli obidve rekognície zaistenej zbrane vykonané „in natura“, a hoci sa tak nestalo, samo o sebe to ešte nespôsobilo ich nezákonnosť, ale znížilo to ich dôkaznú hodnotu. Absolútna neúčinnosť týchto dôkazov bola dôsledkom toho, že svedkyne H.. H. E. a A.. A. D. neboli pred samotným spoznávaním vôbec vyzvané k tomu, aby zbraň najprv opísali. Je irelevantné, že popis zbrane uviedli vo svojich svedeckých výpovediach, ktoré bezprostredne predchádzali vykonaným rekogníciám, pričom táto skutočnosť mala navodiť použiteľnosť týchto dôkazov, ako argumentoval nielen odvolateľ, ale aj okresný súd, čo však nebolo akceptovateľné. Rekognícia je totiž samostatný procesný úkon, pri ktorom Trestný poriadok síce stručne, ale za to jasne a presne upravuje postup, akým má prebiehať, pričom v tomto trestnom konaní boli tieto obidva dôkazy jednoznačne vykonané v rozpore s ust. § 126 ods. 1 Tr. por. Nad rámec uvedeného druhostupňový súd dodáva, že svedkyňa H.. H. E. pri rekognícii označila dve úplne iné zbrane, ktoré mal mať v nelegálnej držbe obžalovaný oproti zbrani, ktorá bola skutočne zaistená.

Pri hodnotení výpovedí svedkýň H.. H. E., A.. A. D. a L. D. v tejto trestnej veci nemožno prehliadnuť, že v čase ich výpovedí už mali v dôsledku dlhodobých sporov ako bývalé partnerky obžalovaného, k tomuto vytvorený výrazný záporný vzťah.

Svedkyňa L. D. uviedla aj to, že u obžalovaného nikdy žiadnu zbraň nevidela a tento sa pred koncom roka 2009 alebo v roku 2010 vyjadril tak, že v rodinnom dome v G. K. nikdy žiadna zbraň nebola a že už ani žiadnu zbraň v tom čase nemal. V danom období došlo k vykradnutiu rodinného domu, vrátane trezora, čo preukazovalo, že v jeho priestoroch sa bez ich vedomia nachádzala najmenej jedna ďalšia osoba. Táto svedkyňa vypovedala tiež o tom, že krabica, v ktorej našla zbraň, sa nachádzala nielen medzi vecami obžalovaného, ale boli tam ešte aj veci, ktoré tam ponechali predstavitelia cirkvi, ktorí v rodinnom dome v predchádzajúcom období bývali.

Zo svedeckej výpovedi A.. A. D. vyplýva i to, že asi v roku 2007 jej obžalovaný mal ukázať pištoľ zn. ČZ, ktorú mala držať aj v rukách, naproti tomu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 3T/171/2011 ako svedkyňa uviedla, že u obžalovaného nikdy žiadnu zbraň nevidela. Vypovedala tak v prípravnom konaní dňa 27.12.2007, čiže len necelých 5 dní pred koncom tohto roka, hoci s obžalovaným už žili v spoločnej domácnosti od júla 2007 a svoju výpoveď zmenila až na hlavnom pojednávaní v roku 2012. Je zarážajúce, že orgány činné v trestnom konaní napriek uvedenému prebiehajúcejmu predchádzajúcejmu trestnému konaniu, ktoré skončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, keď sa poškodená H.. H. E., okrem iného, vyhrážal zastrelením, nevykonali domovú prehliadku, resp. iný zaisťovací úkon, hoci táto svedkyňa poškodená už v prípravnom konaní uviedla presné miesto, kde mal mať obžalovaný predmetnú zbraň uloženú.

Výpoveď tejto svedkyne, pokiaľ ide o nadobudnutie zbrane obžalovaným, spochybňuje svedok Y. R., ktorý poprel, že by mu ju akýmkoľvek spôsobom zabezpečil a odovzdal. V prospech obžalovaného, pokiaľ ide o možnosť prístupu do predmetnej nehnuteľnosti zo strany ďalších osôb, ako aj množstvo rôznych vecí, ktoré tam ponechali iné osoby, vyznieva výpoveď svedka E. G., ktorý predtým na danom mieste pôsobil ako duchovný. Nemožno opomenúť ani značný časový odstup, ktorý nastal medzi odsťahovaním sa obžalovaného z rodinného domu a nájdením predmetnej zbrane v ňom.

Veľmi dôležitým bolo, že orgány činné v trestnom konaní, napriek existujúcim súvisiacim okolnostiam, po náleze predmetnej zbrane, bezprostredne nezaistili nielen na nej, ale aj na krabici a látke, v ktorej sa nachádzala, žiadne prípadné stopy, ktoré by mohli byť predmetom expertízneho skúmania, keďže sa o to ani nepokúsili, hoci išlo o neodkladný a neopakovateľný úkon, ktorý mal byť za danej situácie jednoznačne vykonaný. Touto nedôslednosťou zmariť prípadnú možnosť objektívne preukázať eventuálnu spojitosť medzi obžalovaným a zaistenou zbraňou, a tým zároveň verifikovať usvedčujúce tvrdenia zmienených svedkýň. Absencia takýchto dôkazov taktiež prispela k tomu, že nedošlo k zmene dôkazného stavu v neprospech obžalovaného.

Odvolací súd dospel k záveru, že nie je síce vylúčené, že sa obžalovaný dopustil skutku kladeného mu za vinu, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej miere podozrivý, berúc do úvahy súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech. V tomto smere však pretrvávajú viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, mal odvolací súd za to, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr.

por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve on bol tou osobou, ktorá skutok kladený mu za vinu, resp. aspoň jeho podstatnú časť, spáchala.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.